

Η Νέα Γενιά Ηγετών της Ευρώπης

Γεώργιος Οικονόμου

Οι σημερινοί ιθύνοντες είναι παιδιά της παγκοσμιοποίησης – οι πλείστοι έχουν εργασθεί και μορφωθεί εκτός της πατρίδος τους, είναι όμως αντάρτες. Προτιμούν εύκαμπτη και άμεση δράση αντί των χρονοβόρων πολύπλευρων διαπραγματεύσεων.

Ο μεν Barrack Obama οργάνωσε συνάντηση των G20 για να προγραμματίσουν τον τρόπο με τον οποίο η ανθρωπότητα θα εξήρχετο από την κρίση των Lehman Bros., η δε πρώτη αντίδραση των ηγετών της γενιάς του Κορωνοϊού ήταν να σφραγίσουν τα σύνορα και να εθνικοποιήσουν τις αλυσίδες διανομής.

Η σεισμική πολιτικώς μεταναστευτική κρίση του 2015 υπήρξε κομβική στην άνοδο των νέων πολιτικών οι οποίοι βλέποντας την ΕΕ και την παγκόσμια διακυβέρνηση να αποτυγχάνει παταγωδώς σε περιόδους επείγουσης ανάγκης επικεντρώνονται στα εθνικά αντί στα υπερ-εθνικά συμφέροντα, και στην άμεση δράση παρά σε ατέρμονες διπλωματικές συνομιλίες.

Αντιλαμβάνονται ότι σκοπός της ηγεσίας είναι πώς «να σερφάρουν» το κύμα της ιστορίας αντί να το ελέγξουν, και βέβαια δεν περιμένουν ότι μπορούν να βασισθούν σε διασυνοριακές συμμαχίες και θεσμούς για να εκτροχιάσουν τις παγκόσμιες παλίρροιες. Ακόμη και όταν μιλούν με ιδεολογήματα, τα διανθίζουν με πραγματισμό. Το χαρακτηριστικό απόφθεγμα της γενιάς τους είναι: «Ό,τι δεν μπορείς να σταματήσεις, πρέπει να το καλωσορίσεις χωρίς καθυστέρηση».

Μέσα από κάθε κρίση αναδύεται μια καινούργια γενιά ηγετών. Οι καινούργιοι είναι επικεντρωμένοι στο δικό τους κράτος, παίρνουν γρήγορες αποφάσεις χωρίς πολλές διαβουλεύσεις – είναι αντίθετοι στις

παγιωμένες ιδέες για την Ευρωπαϊκή ενότητα και την διακυβέρνηση μέσω ομοφωνίας. Είναι η μέθοδος που η γενιά των νέων πολιτικών κυβερνά στην εποχή του κορωνοϊού.

Η ομάδα αυτή αποτελεί μια καινούργια γενεαλογική μεταβολή και είναι πολύ διαφορετική από την ταξιαρχία των νεοφιλελεύθερων baby boomers που κυριαρχούσε στην Ευρώπη κατά την οικονομική κρίση προ δεκαετίας.

Οι ηγέτες της προηγούμενης κρίσης εγεννήθηκαν την δεκαετία του πενήντα και ανήλθαν στην εξουσία μέσω της παραδοσιακής οδού της ανέλιξης μέσω του κόμματος. Επίστευαν ότι η παγκοσμιοποίηση είναι αναπόδραστη και έβλεπαν την ΕΕ ως το ένα σκέλος της λύσης και την αμερικανική ηγεσία της ανθρωπότητας ως το δεύτερο σκέλος.

Ένας από τους πρώτους ηγέτες που ενήργησε αυτοβούλως ήταν ο μόλις 33 ετών καγκελλάριος της Αυστρίας, Sebastian Kurz, και τον ακολούθησε δύο μέρες μετά η νεότερη πρωθυπουργός της Δανίας, Mette Frederiksen. Ο νεότερος Υπουργός (Υγείας) της Γερμανίας, ο 40χρονος Jens Spahn, ανέλαβε την διαχείριση της κρίσης στην χώρα του και μια από τις πρώτες πράξεις του ήταν να απαγορεύσει τις εξαγωγές ιατρικού προστατευτικού υλικού, καταστρατηγώντας τους κανονισμούς της Κοινής Αγοράς. Το ίδιο συνέβη και στη Γαλλία, όπου ο Πρόεδρος Macron κατήσχε όλα τα αποθέματα προστατευτικών масκών.

Οι καινούργιοι ηγέτες καλώς ή κακώς δεν είναι οι πολιτικοί που θέλουν να επαναφέρουν την Ευρώπη στο παλιό status quo.